

JAKUB GORFINKIEL

ur. 1947; Mironowka, Ukraina

Miejsce i czas wydarzeń	Ukraina, lata czterdzieste
Słowa kluczowe	projekt "Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów", dzieciństwo, rodzina i dom rodzinny, Żydzi, życie religijne, obrzezanie

Żydowskie życie religijne w ZSRR

Jednym z problemów Żydów na terytorie byłego Związku Radzieckiego, że oni bardzo prowadzili antyreligijną kampanię, nie tylko przeciw Żydom, przeciw wszystkim religijnym koncesjom [konfesjom]. Ja już nie mówię o kościołach czy cerkwiach, bo to też przecież były represje na zakonników. Ale u Żydów zamknęły wszystkie synagogi. Wiedli propagandę przeciw świętom żydowskim. Ale mama wszystko jedno, mama pamiętała z domu to, co było robione. Ona wiedziała, co się robi na jakie święta. Piekla macę w domu na Pesach, robiła gefilte fisz. Ale jednak, ponieważ nie miał kto już wytłumaczyć znaczeń różnych symboli, ona po prostu piekla, wiedziała, że na Pesach trzeba spiec macę i się wtedy nie je chleba, a dlaczego, ona nie wiedziała. Bo wszystko było zabronione. Ludzi, którzy znali przepisy już nie było, a jeśli byli, to może w wielkich miastach. Ale w takich w małych miasteczkach tego nie było. I to, co mogła, tak przestrzegała tego żydostwa. Mój ojciec po wojnie (ja się przecież urodziłem po wojnie), ponieważ wiedział, że jedną z możliwości udowodnienia, że jesteś Żydem, to jest obrzezanie, a zabijali przecież za to w czasie wojny, to on nas, mnie i mojego brata nie obrzezał. Dla religijnych to jest bardzo [ważne], taki religijny to może powiedzieć, że ty nie jesteś Żydem. Ale w swojej świadomości ja się czuję Żydem, ja jestem Żydem. Ale mój stary, on po wojnie bał się, że może wrócić jeszcze kiedyś ten czas, że Żydów znowu zaczną gonić i trzeba będzie udowodnić, że nie jesteś Żydem. To nie obrzezał.

Data i miejsce nagrania	2007-06-10, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Aleksandra Bańkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"